

Sygn. akt I ACz 300/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Idasiak – Grodzińska

Sędziowie: SA Barbara Lewandowska

SO del. Małgorzata Zwierzyńska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko M. P. i K. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Gdańsku z dnia 30 stycznia 2013 r. sygn. akt IX GC 710/12

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

Sygn. akt I ACz 300/13

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 30 stycznia 2013 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Gdańsku zwrócił pozew z uwagi na niezuzupełnienie jego braków formalnych.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Przewodniczący wskazał, iż zarządzeniem z dnia 20 grudnia 2012 r. zobowiązano pełnomocnika powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez między innymi dokładne wymienienie załączników w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu. Zobowiązanie powyższe doręczono pełnomocnikowi w dniu 27 grudnia 2012 r., a w dniu 3 stycznia br. złożył on pismo procesowe, wskazując, iż dołącza do niego załączniki nr 2 i 2a, które stanowią dokładne wymienienie załączników dołączonych do pozwu.

W dalszej kolejności Przewodniczący wskazał, iż punkt 11 załącznika nr 2a zawiera ogólnikowe stwierdzenie: „wydruki ze stron internetowych prowadzonych pod domenami: www. (...), www. (...), www. (...), www. (...), www. (...), www. (...), www. (...), www. (...) zawierające materiały prasowe dotyczące sytuacji spółki (...) oraz jej klientów.”

Przewodniczący powołując się na treść art. 126 §1 pkt 5 kpc stwierdził, iż ogólnikowy zwrot: „wydruki ze stron internetowych” bez wskazania liczby pism nie może być uznane za spełnienie wymogów przytoczonego przepisu.

Braki pozwu uniemożliwiają zatem nadanie sprawie biegu, co skutkowało jego zwrotem na mocy art. 130 §2 kpc.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wywiódł powód zaskarżając je w całości i zarzucając mu błędne ustalenie stanu faktycznego poprzez :

1. wyprowadzenie z pism procesowych powoda, tj. strony 29 pozwu oraz z pisma z dnia 3 stycznia 2013 r. wraz załącznikami wniosku z nich niewynikającego i sprzecznego z zasadami logicznego rozumowania i doświadczeniem życiowym, zgodnie z którym pełnomocnik powoda nie wymienił wszystkich załączników do pozwu, podczas gdy pełnomocnik w treści wyżej wymienionych pism wymienił wszystkie załączniki, które zostały przedstawione sądowi pierwszej instancji;
2. wyprowadzenie z pism procesowych powoda, tj. strony 29 pozwu oraz z pisma z dnia 3 stycznia 2013 r. wraz z załącznikami wniosku z nich niewynikającego i sprzecznego z zasadami logicznego rozumowania i doświadczeniem życiowym, zgodnie z którym pełnomocnik powoda użył ogólnikowego stwierdzenia „wydruki ze storn internetowych”, podczas gdy pełnomocnik posłużył się w tej kwestii sformułowaniem szerszym;
3. wyprowadzenie z pism procesowych powoda, tj. strony 29 pozwu oraz z pisma z dnia 3 stycznia 2013 r. wraz z załącznikami wniosku z nich niewynikającego i sprzecznego z zasadami logicznego rozumowania i doświadczeniem życiowym, zgodnie z którym w określonym terminie pełnomocnik powoda nie wykonał zarządzenia z dnia 20 grudnia 2012 r., podczas gdy pełnomocnik w odpowiedzi na to zarządzenie dokładnie wymienił wszystkie załączniki do pozwu, w tym szczegółowo zdefiniował wydruki ze stron internetowych wskazując domeny pod którymi zostały one opublikowane.

Ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia przez Sąd II instancji zarzutów błędnego ustalenia stanu faktycznego, skarżący zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść zaskarżonego zarządzenia, to jest:

1. art. 328 §2 kpc poprzez jego niezastosowanie, co doprowadziło do istotnych braków zaskarżonego zarządzenia, które uniemożliwiają poddanie zarządzenia pełnej kontroli instancyjnej;
2. art. 126 §1 pkt 5 kpc poprzez błędną jego wykładnię, w wyniku której Sąd I instancji uznał, że niewskazanie liczby pism nie może być uznane za wypełnienie wymogu wymienienia załączników;
3. art. 130 §2 kpc poprzez jego zastosowanie w stanie faktycznym, który tego nie uzasadniał;
4. art. 130 §1 kpc zdanie drugie poprzez jego niezastosowanie;
5. art. 130 §1 kpc w związku z art. 126 §1 pkt 5 kpc poprzez błędną wykładnię, w wyniku której Sąd I instancji błędnie uznał, iż brak formalny pozwu w postaci niewymienienia liczby załączanych wydruków stron internetowych uniemożliwia nadanie sprawie dalszego biegu;
6. art. 228 §1 kpc w związku z art. 233 §1 kpc w związku z art. 130 §1 kpc, oraz art. 228 §2 kpc w związku z art. 233 §1 kpc w związku z art. 130 §1 kpc poprzez ich niezastosowanie w procesie ustalania, czy niezachowanie warunków formalnych w postaci wskazania liczby pism rzeczywiście uniemożliwia nadanie sprawie biegu.

W konsekwencji powód wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika bowiem z art. 130 § 1 kpc, wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu kierowane jest do strony wówczas, gdy skutek niespełnienia wymogów formalnych, pismo procesowe – w tym wypadku pozew - nie może otrzymać prawidłowego biegu. Z kolei wymogi, jakim musi odpowiadać każde pismo procesowe, określa art. 126 §1 kpc, a dodatkowo – w odniesieniu do pozwu – także art. 187 §1 kpc.

Ponadto w odniesieniu do spraw dotyczących roszczeń dochodzonych w postępowaniu grupowym, wymogi te określa także art. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2010 r., Nr 7, poz. 44). Przepis ten stanowi, iż pozew powinien czynić zadość warunkom określonym w kodeksie postępowania

cywilnego, a także zawierać: 1) wniosek o rozpoznanie sprawy w postępowaniu grupowym; 2) wskazanie okoliczności, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy, w a przypadku roszczeń pieniężnych także zasad ujednoczenia wysokości roszczeń każdego z członków grupy lub podgrup; 3) w przypadku roszczeń pieniężnych określenie wysokości roszczenia każdego z członków grupy lub podgrup; 4) oświadczenia powoda o tym, że działa on w charakterze reprezentanta grupy.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, nie sposób przyjąć, aby wymienienie załączników do pozwu w taki sposób, jak uczynił to powód, nie spełniało wymogu z art. 126 §1 pkt 5 kpc.

Przepis ten nie wymaga, aby załączniki wymienione zostały w sposób wręcz drobiazgowy, zawierający szczegółowy opis każdego z nich. Nie wymaga też, aby w przypadku pogrupowania załączników na poszczególne zbiory - tak jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, gdzie wydruki ze stron internetowych tworzą oddzielny zbiór załączników - w ramach każdego z nich została określona dokładna liczba załączników przypisanych do danego zbioru.

Z tego względu już samo wzywianie powoda w zarządzeniu z dnia 20 grudnia 2012 r. do wymienienia załączników , mimo iż uczynił to pozwie oznaczając je punktami 1 – 14, było zbędne, gdyż w tym zakresie pozew nie był dotknięty brakiem formalnym . Niezależnie jednak od tej oceny, niewątpliwie załączniki te na skutek zobowiązania Przewodniczącego, zostały doprecyzowane w piśmie powoda z dnia 3 stycznia 2013 r., w szczególności w załączniku nr 2a – punkt 11.

Nawet jeśli - jak wskazano w zaskarżonym zarządzeniu – w ocenie Przewodniczącego wyliczenie tych załączników miało charakter ogólnikowy - której to oceny Sąd Apelacyjny nie podziela - i zbiorczo odnosiło się do wszystkich dokumentów dołączonych do pozwu a pochodzących z internetu, to z pewnością nie uzasadniało to zwrotu pozwu z tej przyczyny.

Pamiętać bowiem należy, iż zwrot pozwu z powodu niezuzpełnienia braków formalnych może nastąpić jedynie wówczas, gdy wskutek tego sprawie nie można nadać dalszego biegu. Muszą to więc być tego rodzaju uchybienia, które wykluczają możliwość nadawania sprawie biegu celem jej rozpoznania.

Przesłanka ta nie zachodzi w niniejszej sprawie, gdyż nawet w przypadku lakonicznego czy też nieprecyzyjnego wymienienia załączników nie jest w żaden sposób wyłączona możliwość podjęcia dalszych czynności merytorycznych. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym przy tym nie uzasadnił bliżej swojego stanowiska nie wskazując, z jakiego to względu z uwagi na niedostatecznie precyzyjne jego zdaniem wymienienie załączników nie można nadać sprawie dalszego biegu.

Niezależnie zaś od powyższego, w piśmie procesowym z dnia 31 stycznia 2013 r. powód wyczerpująco opisał poszczególne wydruki ze stron internetowych stanowiące załączniki do pozwu, tym samym czyniąc zadość wymogom stawianym mu przez Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym.

W świetle powyższego Sąd Apelacyjny uznał, iż zażalenie jest zasadne i dlatego zaskarżone zarządzenie należało uchylić, o czym orzeczono na mocy art. 386 § 4 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.